

KÝ SỰ DU LỊCH BAHAMAS (Tiếp theo kỳ trước)

Sau một ngày vui đùa với cát trắng, với sóng biển, đùa vui với gió lộng với nắng vàng, chúng tôi đành phải từ giã nơi đây để về lại du thuyền, để ngày mai trở về bến cũ tình xưa là hải cảng Miami của xứ Floria có nắng ấm, nhưng thỉnh thoảng mới có tình nồng. Khác với California là vì Cali luôn luôn có cả nắng ấm lẫn tình nồng! Sau khi dùng cơm tối cuối cùng trên du thuyền DISNEY WONDER, chúng tôi liền trở về phòng để nghỉ ngơi rồi sắp xếp đồ đạc vào valise gọn gàng, ngõ hầu sáng mai xuống tàu tạm biệt du thuyền CRUISE. Khi vào phòng, chúng tôi thấy trên giường nằm sẵn một trái tim làm bằng khăn tắm màu trắng. Bên cạnh trái tim là hai miếng sô-cô-là (chocolate).

***Hình trái tim làm bằng khăn trắng tặng du khách:
biểu tượng của tình yêu và từ giã?***

Với hình ảnh này, hạm trưởng THORD và đoàn thủy thủ trên du thuyền DISNEY WONDER muốn nhắn gì với du khách đây: We love you very much, farewell to you, see you again?

Sau khi từ giã du thuyền CRUISE

DISNEY WONDER, chúng tôi lại lên xe buýt trở về khách sạn trước đây tại Miami ngủ lại một đêm để sáng mai xe chở ra phi trường Miami lên máy bay bay qua NASSAU.

Sở dĩ đã ghé lại NASSAU hôm kia rồi nhưng ngày mai chúng tôi lại phải lên máy bay qua NASSAU lại vì đảo này là thủ đô của Bahamas và được mệnh danh là thiên đường hạ giới. Vì thế lúc ở trên du thuyền DISNEY WONDER hai ngày trước đây, chúng tôi chỉ ghé bờ biển để tắm thôi chứ chưa đi vào trong đảo để biết thiên đường hạ giới như thế nào. Và lại, du thuyền DISNEY WONDER chỉ tổ chức đi có 4 ngày nên chúng tôi phải chấm dứt để xuống tàu để ngày mai đáp máy bay qua NASSAU.

Sáng ngày 9 tháng 4 năm 2013, chúng tôi lại lên xe buýt vào phi trường Miami để bay qua đảo NASSAU, nơi được mệnh danh là thiên đường hạ giới. Sau khi làm thủ tục an ninh tại phi trường, chúng tôi lên máy bay để bay qua đảo.

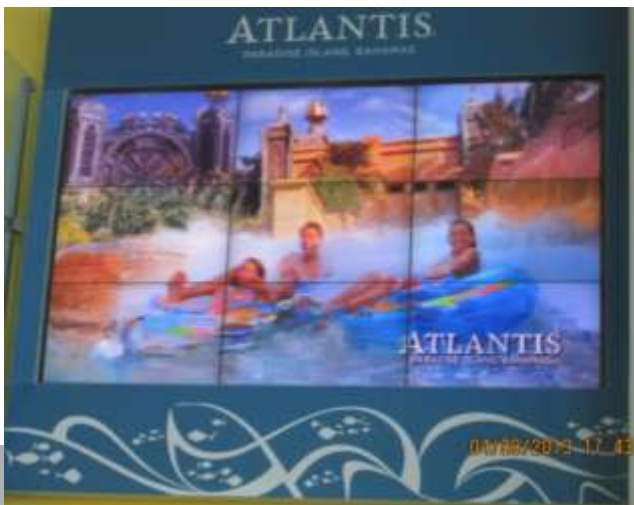
Khoảng một giờ sau máy bay đáp xuống phi trường NASSAU. Vì NASSAU là vùng đất nằm ngoài lãnh thổ Hoa Kỳ nên vấn đề sử dụng cell-phone rất đắt tiền. Vì vậy chúng tôi tắt máy cell-phone luôn. Lúc nhân viên an ninh làm việc, vì qua lãnh thổ ngoài Hoa Kỳ nên người ta kiểm soát rất gắt gao trong vấn đề thủ tục hải quan và chúng tôi phải trình passport của từng người một.

Làm thủ tục hải quan xong chúng tôi liền ra lấy hành lý rồi chờ xe chở về khách sạn. Lúc vào bên trong làm thủ tục hải quan, chúng tôi đi ngang qua một vài nơi có những bức tượng điêu khắc thật sắc sảo.

Những bức tượng điêu khắc trong phi trường

Khoảng nửa giờ sau xe buýt chờ chúng tôi về khách sạn trên đảo Nassau, the Paradise Island. Vừa bước vào thiên đường hạ giới, chúng tôi thấy một tấm hình thật to treo trong phòng khách của hệ thống khách sạn vĩ đại trên đảo NASSAU

Hai tấm bảng treo trên tường trong khách sạn

Sau đó tôi bước đến một kệ sách báo kê sát bức tường trước mặt lấy bản đồ của đảo NASSAU thuộc quần đảo Bahamas để xem toàn bộ thiên đường mà chúng tôi sắp vào thăm viếng.

Atlantis, Paradise Island, Bahamas

Rồi theo sự hướng dẫn của nhân viên khách sạn và khi lấy chìa khóa phòng, chúng tôi mới biết gia

đình chúng tôi ở 2 phòng cùng chung số 465 trên lầu hai. Dĩ nhiên phòng ốc rộng hơn phòng trên du thuyền Disney Wonder. Vừa vào phòng định mở chai nước lạnh để sẵn trên bàn để uống, nhưng bà xã tôi nói tôi hãy đọc số tiền trên chai mà xem rồi uống sau. Lấy kính đeo vào rồi ghé mắt gần chai đọc mấy chữ nằm trong nhãn hiệu gần nơi cổ chai làm tôi hơi giật mình. Vì nếu dùng chai nước này sẽ được tính 7 dollar!

Nếu ở ngoài tiệm nước, chai này chỉ đáng giá gần 1dollar rưỡi thôi. Có lẽ bà xã tôi đã đọc trước rồi nên chỉ nhắc khéo tôi vậy.

Nếu uống chai nước này sẽ trả 7 dollars

Thế là chúng tôi án binh bất động, không dám xử dụng nước trong chai này cho đến ngày về.

Từ đó, mấy gói cà phê nằm bên kia chúng tôi cũng không dám đụng tới dù chẳng thấy đề giá cả gì hết. Mà thật thế, cái tủ sát bức tường có TV đặt ở trên, nằm đối diện với giường ngủ, tôi chỉ mở hé nhưng không được nên đẩy vào luôn. Thế mà “chủ nhà” biết được tôi mở cửa ra để lấy gì trong tủ! Hay trong tủ có máy báo động mỗi khi có người mở tủ?

Ngày hôm sau tôi thấy có thêm hai chai nước giống hệt như chai nước đang để trên tủ lúc chúng tôi mới vào, được đặt trên tủ nhỏ gần đèn ngủ đầu giường. Thấy nước trước mặt nhưng chúng tôi vẫn không dùng. Vì nếu uống hai chai này người ta sẽ

tính cho mình phải trả là 14 dollar chưa kể tiền thuế!

Và đúng như tôi nghĩ. Ngày cuối cùng trước khi rời khách sạn, chúng tôi nhận một bill tính tiền trong đó có tiền hai chai nước lạnh để trên bàn!

Khi mang bill tính tiền lên trả, chúng tôi đã đề

cập vấn đề này cho “chủ nhà” nghe. Cuối cùng người ta không tính tiền hai chai nước này nữa.

Chai nước lạnh, TV và cà phê trên tủ

Trở lại vấn đề lúc mới mang hành lý vào phòng. Sau khi ăn tạm một vài cái bánh mang theo rồi tắm rửa sạch sẽ, chúng tôi liền xuống lầu đi bộ để thưởng thức những danh lam thắng cảnh của xứ Nassau thần tiên này. Đúng hơn là đi tìm những cảnh đẹp để chụp hình. Khi đi qua một dòng suối có chiếc cầu nho nhỏ bắc ngang, chúng tôi thấy mấy con cá mập nhỏ nhỏ nằm đùa chơi dưới suối liền

chụp một tấm hình làm kỷ niệm. Sau đó hề thấy cảnh nào đẹp và có ý nghĩa chúng tôi đều chụp hình cả, vì ngàn năm một thuở mới lên được thiên đường dù là thiên đường hạ giới!

Du khách chụp hình làm kỷ niệm

Du khách chụp hình làm kỷ niệm

Du khách chụp hình làm kỷ niệm

The Reef Atlantis

Sau khi vừa chụp hình vừa ngắm cảnh thần tiên trên đảo NASSAU, chúng tôi thấy bụng đã cồn cào. Thảo nào hoàng hôn cũng sắp tắt nắng nên chúng tôi đi tìm phòng ăn để dùng cơm tối. Sau khi chọn vị trí bàn ăn xong, chúng tôi tiến đến nơi đặt thức ăn để lấy đồ ăn. Thôi thì đủ thứ cao lương mỹ vị. Máy chục thứ món ăn đang đập vào mắt thực khách ai muốn dùng món nào tùy ý. Đằng kia là những món tráng miệng, đằng kia nữa là nhân viên hỏa đầu vụ đứng chờ sẵn sàng để thực khách nào cần nấu, nướng, chiên, xào món gì họ sẽ phục vụ cho mình món ấy. Khi lấy vé máy bay để vào thiên đàng hạ giới này chơi, người ta đã báo cho mình biết tiền ăn điếm tâm, trưa, tối là bao nhiêu rồi nên khi thấy thức ăn tràn lan trước mắt, chẳng ai ngạc nhiên cả. Vì tiền ăn rất đắt nên nhiều thực khách cố ăn cho đúng giá tiền! Tôi gọi thử một chai bia Heineken rồi lấy tiền mặt ra trả. Nhưng ở xứ thiên đường này, vì không phải là thiên đường mù của nhà văn Dương Thu Hương nên người ta không nhận tiền mặt (cash), mà chỉ nhận tiền qua credit card mà thôi! Thế là cậu rẻ và con gái tôi đứng ra “bảo lãnh” cho tôi uống một chai bia Heineken ngay tại mặt trận thiên đàng hạ giới trên đảo NASSAU này. Dĩ nhiên nhân viên chỉ lấy thẻ credit card rồi gạch vào máy thôi nên tôi cũng chẳng biết giá là bao nhiêu. Chỉ đoán mò đất lắm là 3 dollar so với hạ giới ở cõi ta bà là 1 dollar lúc bán sale. Vì đoán mò như vậy nên chiều hôm sau thừa thắng xông lên, tôi gọi tiếp một chai Heineken nữa để uống lúc ăn cơm tối, bởi ngàn năm một thuở dễ gì được ngồi uống bia trên thiên đàng! Vì biết tôi ít khi uống bia và nhậu nhẹt nay lên thiên đàng lại thêm bia, đã thế nếu tôi có

say thì lái xe khỏi sợ tông ai vì ở trên thiên đàng
đâu có xe. Thế nên lại một lần nữa, vợ chồng con
gái tôi “cũng liêu nhắm mắt đưa chân, thử xem con
tạo xoay vần nơi nao” trao thẻ cho nhân viên phục
vụ gạch một lần nữa! Riêng bà xã tôi ngồi bên cạnh
tôi thấy tôi bỗng lại thích uống bia trên thiên đàng
nên liếc mắt nhìn tôi, rồi đá lông nheo như lúc mới
yêu nhau nên tôi cứ nghĩ là bà ta đang liếc mắt đưa
tình! Mãi cho đến ngày về khi nhận bill trả tiền tổng
quát cho những ngày lạc bước trên xứ đảo tiên, tôi
mới tá hoả tam tinh khi người ta tính tiền mỗi chai
bia là 7 dollar! Như vậy là hai chai tất cả là 14
dollar chưa kể tiền thuê!. Thế nên khi bước chân ra
khỏi khách sạn để chuẩn bị trở về lại cõi ta bà, tôi
liền ngâm hai câu thơ của thi sĩ nào đó tôi quên mất,
rồi đổi thành thơ trên thiên đường:

*Ta đi một nửa hồn ta mất
Một nửa hồn kia
nhớ mãi
hai chai bia
trên thiên đường!*

Đùa vậy thôi chứ đã lên thiên đàng mà lại muốn
xài tiền hạ giới thì lên làm gì. Lên thiên đàng phải
chấp nhận xài tiền thiên đàng. Lúc ngồi dùng cơm
trong phòng, tôi vô tình để cái đĩa lật úp lại trong
đĩa nên nhân viên phục vụ đến xin bung cái đĩa
đựng thức ăn của tôi đi đổ. Tôi liền nói với anh ta
tôi vẫn còn dùng nên anh ta không bung đi nữa. Tức
thì bà xã tôi liền nói cho tôi biết rằng, vì tôi để cái
đĩa lật úp nên người ta tưởng rằng tôi không ăn nữa.
Đó là lý do tại sao người ta đến bung đi để dọn dẹp.
Vì thế từ đó về sau, tôi luôn luôn lật ngửa cái đĩa
lúc vẫn còn ngồi ăn.

Sau khi dùng cơm tối xong, chúng tôi liền đứng dậy quảy gót ra về để nghỉ ngơi sau một ngày vui chơi thỏa thích. Vừa bước ra khỏi phòng ăn, chúng tôi thấy một tấm bảng ghi số tiền ăn từng bữa mà lúc vào chúng tôi lơ đãng không để ý:

	Adults	Kids
BREAKFAST 7:00 am - 11:00 am Monday - Sunday	28 ⁰⁰	15 ⁰⁰
DINNER 5:30 pm - 10:00 pm	49 ⁰⁰	23 ⁰⁰
SUNDAY BRUNCH 10:00 am - 1:00 pm	32 ⁰⁰	16 ⁰⁰

DATE: 2016 DEC 15

Tấm bảng ghi giá tiền ăn đặt ngoài cửa ra vào

Theo chỗ tôi biết, giá cả trên bảng này là giá của những du khách tình cờ ghé thiên đàng du lịch rồi vào ăn. Còn những du khách đặt cọc trước sẽ ở mấy ngày, ăn mấy bữa thì số tiền ăn điếm tâm hay ăn tối được giảm khoảng 4 hay 5 dollar.

Ngày đầu tiên đến đảo NASSAU, thời gian làm thủ tục này nọ mất hết nửa ngày rồi, nên chỉ còn nửa ngày buổi chiều đi ngắm cảnh. Vì thế ngày hôm sau là ngày 10 tháng 4 năm 2013, gia đình chúng tôi ra dùng điểm tâm xong là lên đường đi tìm kỳ hoa dị thảo, đi tìm những phong cảnh hữu tình để thưởng ngoạn rồi chụp hình làm kỷ niệm cho một lần lạc bước trên xứ Đào Nguyên. Khi đi ngang qua một vườn cây nho nhỏ đang trở hoa dưới ánh nắng chan hòa ban mai trông sao mà đẹp quá, tôi cứ ngỡ đây là những cây đào tiên mà Lưu Nguyễn ngày xưa đã đi lạc vào đấy để rồi quên ngày trở lại trần gian! Bất giác tôi cất tiếng hát bài “Thiên Thai” của Văn Cao giữa tiếng sóng biển dạt dào vọng vào từ ngoài khơi xa tít:

*“Tiếng ai hát chiều nay vang lừng trên sóng
Nhớ Lưu Nguyễn ngày xưa lạc tới Đào Nguyên
Kìa đường lên tiên, kìa nguồn hương duyên
theo gió tiếng đàn sao xuyên*

*Phím tơ lưu luyến, mấy cung u huyền
Mấy cung trù mến như nước reo mạn thuyền*

*Âm ba thoáng rung cánh đào rơi
Nao nao bầu sương khói phủ quanh trời*

*Lênh đênh dưới hoa chiếc thuyền lan
Quê hương dân xa lấp núi ngàn*

*Bâng khuâng chèo khua nước Ngọc Tuyền
Ai hát trên bờ Đào Nguyên*

*Thiên Thai chốn đây Hoa Xuân chưa gặp Bướm
trần gian*

*Có một mùa đào dòng ngày tháng chưa tàn qua một
lần*

Thiên Tiên chúng em xin dâng hai chàng trái đào

thơ

*Khúc nghệ thường này đều cùng múa vui bày tiên
theo đàn*

*Đèn soi trăng êm nhạc lắng tiếng quyên
đây đó nỗi lòng mong nhớ
Này khúc bỗng lai
là cả một thiên thu trong tiếng đàn chơi vơi
Đàn xui ai quên đời dương thế
Đàn non tiên đàn khao khát khúc tình duyên
Thiên Thai! Ánh trăng xanh mơ tan thành suối trần
gian
Ái ân thiên tiên em ngờ phút mê cuồng có một lần
Gió hắt trâm tiếng ca tiếng phách ròn lắng xa
Nhắc chi ngày xưa đó đến se buồn lòng ta
Đào Nguyên trước Lưu Nguyễn quên trần gian
Cùng bày tiên đàn ca bao năm
Nhớ quê chiều nào xa khơi. Chắc không đường về
Tiên nữ ơi!
Đào Nguyên trước Lưu Nguyễn khi trở về
Tìm Đào Nguyên, Đào Nguyên nơi nao?
Những khi chiều tà trăng lên
Tiếng ca còn rền trên cõi tiên”.*

Vừa đi vừa nhìn ra khơi thấy sóng biển đang xô đuổi nhau chạy vào bờ cát trắng trông thật đẹp mắt, nên nhiều du khách đã nhanh chân đến đó để ngắm cảnh cùng đùa vui và chụp hình kỷ niệm.

Trên bãi biển dọc theo bờ cát trắng, chúng tôi thấy nhiều bảng hướng dẫn cũng như thông báo cho du khách biết để du khách khỏi bị lạc đường hay đi quá xa vùng giới hạn:

Du khác

h chụp hình trên bãi biển làm kỷ niệm

Du khách chụp hình và vui đùa trên bãi biển

Du khách chụp hình trên bãi biển làm kỷ niệm

Sau đó chúng tôi tiếp tục đi thăm những danh lam thắng cảnh ở những địa điểm khác xa hơn nữa. Khi đến một nơi gần bờ hồ, một nhân viên hữu trách của đảo chặn chúng tôi lại rồi giải thích cho chúng tôi biết rằng, muốn đến thăm vùng nào phải có sự chấp thuận của giới hữu trách vùng đó. Sau đó

nhân viên ở đó gắn vào tay chúng tôi mỗi người một vòng tròn bằng giấy, trên đó đề ngày tháng và địa điểm du khách đến.

Vòng tròn bằng giấy có ghi ngày đến địa điểm du lịch

Sau khi đi vòng vo tam quốc một vài nơi trên đảo, gia đình chúng tôi liền đến dừng chân bên bờ hồ vừa để nghỉ trưa, vừa để cho các cháu nhỏ xuống bơi lội và đùa vui trong nắng vì hồ này dành riêng cho các cháu nhỏ.

Trước khi xuống hồ bơi, du khách đến một mái nhà tranh nho nhỏ bên bờ hồ sắp hàng mượn khăn tắm, phao. Sau đó tùy theo sở thích và tuổi tác, du

khách đến hồ bơi của trẻ nhỏ hay trượt nước từ trên cao xuống hồ bơi dưới đất.

Túp lều tranh, nơi du khách vào mượn phao để bơi

Giá để phao của các trẻ nhỏ

Các cháu nhỏ mang phao đang đi đến hồ bơi

Địa điểm để phao cho người lớn đến mượn

Riêng các hồ bơi, mặc dầu cha mẹ đứng một bên các cháu lúc các cháu bơi lội, nhưng vẫn có một nhân viên hữu trách ngồi trên chòi nhỏ sát bên bờ hồ để canh chừng trường hợp gặp nạn khẩn cấp.

Cũng như có những điều lệ phải tuân theo được viết trên một bảng nhỏ đặt bên cạnh bờ hồ.

Hồ bơi của trẻ em có nhân viên ngồi canh chừng trên chòi

Sau khi các cháu vui đùa thỏa thích trong hồ bơi khoảng một tiếng đồng hồ, gia đình chúng tôi liền tìm địa điểm yên tĩnh để các cháu nằm ngủ theo thói quen hằng ngày. Riêng tôi, lợi dụng thời gian đơn

thương độc mã này, tôi bắt đầu làm phóng viên chiến trường kiêm nhiếp ảnh gia, bay đến trung tâm nổi tiếng của thiên đàng NASSAU này để quay phim và chụp hình làm kỷ niệm. Đó là ROYAL TOWER (Ngọn Tháp Của Hoàng Gia).

Bảng hướng dẫn lối đi cho du khách

Tại đây tôi chỉ đi quanh quần ở trung tâm thôi chứ không thể đi hết được vì quá rộng lớn. Thế rồi thấy cảnh nào có nhiều ý nghĩa lịch sử cũng như nơi nào mang nhiều đặc trưng của đảo NASSAU thì tôi quay phim và chụp hình thôi.

(Tiếp theo kỳ sau)